

การปฏิรูปเชิงโครงสร้าง และกฎระเบียบ เนื่องจากการได้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มในภูมิภาคไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่ต้องอาศัยการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมของภาครัฐ เช่น การเปิดเสรีการค้าบริการ (Service Liberalization) ควบคู่กับการเปิดเสรีการค้าสินค้า (Trade in Goods) **เพื่อลดปัญหาการไหลออกของแรงงาน** ในอุตสาหกรรมการผลิต เป็นต้น

การใช้อาเซียนเป็นฐานการผลิต ลดปัญหาขาดแคลนแรงงาน และทรัพยากรภายในประเทศ

การรวมตัวเป็นตลาดเดียว (Single Market) ในอนาคต

สร้างโอกาสจากตลาดที่ใหญ่ขึ้นกว่าตลาดในประเทศ สามารถดึงดูดทุนจากต่างประเทศ และเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

โอกาส และ ความท้าทาย ของประเทศไทย ในอาเซียน

ความท้าทาย (Challenges)

โอกาส (Opportunities)

ส่งเสริมให้ประชาชน และผู้ประกอบการไทย มีความเป็นสากลมากขึ้น เช่น การเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น หรือส่งเสริมทักษะด้านวิทยาศาสตร์ และความสามารถด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาใช้งาน (Working Language) ของอาเซียน

ใช้อาเซียนเป็นเวทีในการ**รวมกลุ่มเศรษฐกิจ** ในภูมิภาคที่ขยายต่อไปได้อีก เช่น ASEAN +3 และ ASEAN +6 หากระยะยาวการรวมกลุ่มดังกล่าว ประสบความสำเร็จจะทำให้ตลาดอาเซียนขยายกลายเป็นเขตเศรษฐกิจ **ขนาดใหญ่ของโลก**

การกระจายประโยชน์จากการรวมกลุ่มในภูมิภาค อย่างเป็นธรรม เนื่องจากไทยมีการพัฒนาประเทศในระดับสูงเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิก และเป็น**จุดยุทธศาสตร์** เชื่อมต่อกับประเทศต่าง ๆ จึงได้รับการคาดหวังว่าจะได้ประโยชน์สูงสุดในการรวมกลุ่ม การกระจายผลประโยชน์สู่ประเทศสมาชิกอย่างเป็นธรรม ซึ่งจะทำให้ประเทศไทย**ได้รับผลประโยชน์ในระยะยาว**

การเป็นศูนย์กลาง (Hub) เชื่อมต่อในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีที่ตั้งภูมิศาสตร์ติดกับหลายประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้การขนส่งทางบกเกิดขึ้นได้ง่าย ดังจะเห็นได้ว่า **"ระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors)"** ในภูมิภาคที่สำคัญล้วนต้องผ่านประเทศไทยทั้งสิ้น

เรียบเรียงข้อมูลจาก :

- การสัมมนาวิชาการประจำปี 2555 "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: มายาคติ ความเป็นจริง โอกาสและความท้าทาย" (ASEAN Economic Community: Myths, Reality, Potentials and Challenges) โดย ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, ดร.เสาวรงค์ รัตนคำฟู, สุทธกร ต้นมันทองและ พลอย ธรรมาภิรานนท์, สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Thailand Development Research Institute: TDRI).